

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **Z.V.**, bytem, zast. opatrovníkem M.P., bytem tamtéž, zast. Mgr. Verokinou Hýblovou, advokátkou se sídlem Sláмова 6, 618 00 Brno, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.8.2013, č.j.,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15.8.2013, č. j. 610 603 1305/47091-SD se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.800 Kč do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Veroniky Hýblové, advokátky se sídlem Sláмова 6, 618 00 Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 15.8.2013, č.j., žalovaná zamítla námitky účastníka řízení a rozhodnutí ze dne 17.4.2013 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím žalovaná zamítla účastníkovi řízení žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění) a nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť podle posudku MSSZ Brno ze dne 28.3.2013 je účastník řízení podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění nadále invalidní pro druhého stupně. V námitkách ze dne 9.5.2013 vyslovil nesouhlas se závěry posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti v posudku MSSZ Brno, který nereflektuje skutečný zdravotní stav a jeho důsledky v běžném životě, je v rozporu s lékařskou zprávou z psychiatrie, psychologickým vyšetřením i znaleckým posudkem, který byl vypracován znalcem v řízení o omezení způsobilosti k právním úkonům. Pracovní schopnost účastníka řízení je snížena minimálně o 70%, což je těmito lékařskými zprávami a

posudkem podloženo. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce účastníka řízení a posoudila invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 14.8.2013 byl posuzovaný invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) téhož zákona, protože míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 55%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. V, položka 8, písmeno b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%, lékař hodnotil stav účastníka řízení na horní hranici možného rozmezí tj. 45% a pro ztrátu profesních dovedností, neschopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti zvýšil hodnotu podle § 3 odst. 2 o dalších 10% na celkových 55%.

V žalobě žalobce vytkl, že byl posouzen v rozporu s jeho skutečným stavem, poukázal na psychologickou zprávu, opětovně na znalecký posudek soudního znalce z oboru z psychologie vypracovaný v řízení o způsobilosti k právním úkonům, na psychiatrickou zprávu ošetřující lékařky a nový psychologický nález ze dne 27.8.2013. Vyslovil domněnku, že zdravotní stav měl být kvalifikován podle kap. V, položky 8c, přílohy k vyhláše, která odpovídá mentálnímu postižení středního stupně, IQ 35-49 a míře poklesu pracovní schopnosti 70 – 80% odpovídající invaliditě třetího stupně. Dále popsal vývoj svého zdravotního stavu v posledních dvou letech s tím, že nebyl dostatečně posouzen a pokles pracovní schopnosti nebyl hodnocen správně. Navrhl, aby napadené rozhodnutí soud po provedeném dokazování zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření navrhla důkaz posudkem PK MPSV s tím, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování u soudu.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 15.1.2014. Posudková komise za účasti odborného lékaře – psychiatra hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, doložených nálezů k žalobě a v námitkovém řízení, ve zdravotní dokumentaci praktického lékaře. Žalobce byl u jednání posudkové komise přítomen. Po zhodnocení odborných lékařských nálezů uvedených a citovaných v posudku komise shrnula, že jde o dlouhodobě nepříznivý dlouhodobě zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je duševní postižení. Posuzovaný byl od útlého věku opakovaně psychologicky vyšetřován, vyučil se, vykonával výdělečnou činnost až do dubna roku 2010, kdy byl uznán dočasně práce neschopným a následně omezen ve způsobilosti k právním úkonům vzhledem k situaci, do které se dostal po úmrtí rodičů. Byl mu ustanoven opatrovník, který v témže roce požádal o invalidní důchod a dne 31.1.2011 byl uznán invalidním ve druhém stupni. Během roku 2011 i v roce 2012 byl několik měsíců hospitalizován na psychiatrii pro poruchy chování při mentální retardaci, dále byl v ambulantní psychiatrické péči a v péči psychologa a užíval pravidelně medikaci. Do května roku 2013 prodělal sérii epileptických záchvatů, pro které byl hospitalizován a započatá léčba antiepileptiky. Dále byl opakovaně léčen pro bolesti krční páteře při degenerativních změnách, pro hypertenzní nemoc bez orgánového postižení a pro hypercholesterolemii. Komise dospěla k závěru, že jde o snížení intelektových předpokladů na hranici lehkého až středně těžkého defektu, o poruchu osobnosti ve smyslu infantility, závislosti a sociální maladaptivity, které vedly k nutnosti omezení způsobilosti k majetkoprávním úkonům, dále docházelo k poruchám chování vyžadující opakované psychiatrické hospitalizace. Mentální retardace se během života nemění, výsledky psychologických vyšetření potvrzují opakovaně intelekt v pásmu středně těžkého defektu,

a proto posudková komise dospěla k závěru, že došlo ke snížení psychické výkonnosti, zhoršení adaptačních a rozhodovacích schopností v důsledku organického mozkového postižení – pozánětlivé – poúrazové encefalopatii, jak diagnosticky uzavírá stav i neurologická hospitalizační zpráva z května roku 2013. Funkčně svými důsledky jde o poruchu těžkou, která omezuje intelekt, paměť, schopnost myšlení a úsudku, schopnost plánovat a organizovat, vede i k poruchám nálady a poruchám chování, což je potvrzeno nejen anamnesticky, odbornými nálezy, psychologickým vyšetřením, ale i omezením způsobilosti k právním úkonům na základě znaleckého vyšetření. Míru poklesu pracovní schopnosti komise hodnotila podle kap. V, položky 1, písm. c) – 60% a vzhledem k vlivu na schopnost využít kvalifikaci, zkušenosti a znalosti na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a na schopnost rekvalifikace komise navýšila podle § 3 odst. 2 vyhl. procentní míru poklesu pracovní schopnosti o 10%, takže celkově činí 70%. K odlišnému posudkovému závěru, než předchozí posudkové orgány posudková komise uvedla, že nezpochybňuje vrozené intelektové předpoklady, které byly v pásmu lehké mentální retardace, avšak skutečnost, že jeho intelektové schopnosti jsou v psychologickém nálezu v rozhodném období hodnoceny v pásmu střední mentální retardace, nemůže posudková komise posudkově nezohlednit, zejména v kontextu ostatních anamnesticky zjištěných a odbornými nálezy rovněž konstatovaných skutečností. Komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí posuzovaný byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2, písm. c) téhož zákona. Vznik invalidity stanovila dnem 20.2.2013, dnem podání žádosti žalobcem zastoupeného opatrovníkem.

Dne 31.1.2014 došlo soudu vyjádření žalobce, v němž vyslovil souhlas se závěry komise v posudku v tom, že je invalidní pro třetí stupeň invalidity s tím, že se jedná o zúčastní a vyčíslení náklady řízení.

K nařízenému jednání se dostavila zástupkyně žalobce a omluvila nepřítomnost žalobce u jednání.

Žalovaná nenavrhla doplnění dokazování a rozhodnutí ve věci ponechala na soudu.

Na základě shora provedeného důkazu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Z důvodu zásadní žalobní námitky – nesprávného posouzení a zhodnocení zdravotního stavu posuzovaného soud vyžádal posudek PK MPSV se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav posuzovaného ke dni vydání napadeného rozhodnutí 15.8.2013. Posudková komise hodnotila zdravotní stav na základě úplné zdravotní dokumentace, zdravotní stav byl takto zjištěn v rozsahu dostatečném pro použití posudkových kritérií stanovených v příloze k vyhlášce. Byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu včetně funkčních důsledků významných pro posudkový závěr. Posudková komise přesvědčivě, objektivně a úplně zdůvodnila své závěry, které jsou odlišné od závěrů posouzení zdravotního stavu lékařem MSSZ Brno i lékařem ČSSZ v námitkovém řízení, neboť tyto posudkové orgány nezohlednily dostatečně psychologický nále z rozhodného období týkající se intelektových schopností žalobce, které byly shledány v pásmu střední mentální retardace a nepřihlédly k ostatním anamnestickým zjištěným a odbornými nálezy konstatovaným skutečnostem. Soud proto zrušil napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního. Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu, že žalobce byl k datu napadeného rozhodnutí dne 15.8.2013 invalidní, šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění a tato invalidita vznikla dne 20.2.2013.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Na nákladech řízení zástupkyně žalobce účtovala za právní zastoupení advokátem dle vyhl. č. 177/1996 Sb. Na náhradě nákladů řízení zástupkyni žalobce náleží za 6 úkonů právní služby, včetně úkonů, které byly učiněny ve správním řízení, tj. první porada s klientem, včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) a 4x písemné podání podle § 11 odst. 1 písm. d) a za účast u jednání podle § 11 odst. 1 písm. g). Za 1 úkon právní služby náleží odměna od 1.1.2013 1.000,-Kč. Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300 Kč. Na základě tohoto činí odměna za zastoupení advokátem 7.800 Kč, zástupkyně žalobce není plátcem DPH. Náklady řízení žalobce ve výši 7.800,-Kč je žalovaná povinna zaplatit do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. února 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolína Marešová